

MGR. DAVID MACHÁČEK

ADVOKÁT
č. osv. ČAK 18164

Vrchnímu soudu v Olomouci

prostřednictvím

Krajského soudu v Brně

V Kladně, dne 24.1.2019

Ke sp. zn. 18 Cm 236/2016

žalobkyně: Univerzita Palackého v Olomouci, IČ: 61989592
se sídlem Olomouc, Křížkovského 511/8

žalovaný: Mgr. Dušan Dvořák, bytem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov
právně zastoupen Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

o ochranu dobré pověsti právnické osoby (žalobkyně)

***Odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13.12.2018, č.j. 18 Cm
236/2016 -1662***

DATOVOU SCHRÁNKOU

Sídlo:
T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno
Tel.: 739 476 987

www.advokatmachacek.cz
email: machacek@bbpadvokat.cz
ID datová schránka: jvybwa

č. účtu: 1106680133/2700 vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.

I.

Dne 11.1.2019 byl právnímu zástupci žalovaného doručen rozsudek nadepsaného soudu ze dne 13.12.2018, č.j. 18 Cm 236/2016-1662, kterým bylo rozhodnuto takto:

- I. **Žalovaný je povinen zdržet se budoucího zasílání a šíření zpráv, jejichž obsahem budou nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“, a to při verbální komunikaci interpersonální, skupinové či masové vedené při osobním jednání či prostřednictvím elektronické pošty, internetových diskuzí, internetových blogů, tzv. sociálních sítí jako služby internetu, datových zpráv a prostřednictvím zpráv dopravovaných provozovatelem poštovních služeb, prostřednictvím SMS zpráv a tisku.**
- II. **Žalovaný je povinen zdržet se publikace zpráv obsahující nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ směřující vůči žalobkyni na jakýkoliv internetových stránkách.**
- III. **Žalovaný je povinen odstranit z webových stránek označených v rozsudku tvrzení obsahující výrok o tom, že „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“.**
- IV. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 7.678 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Žalovaný tímto podáním podává proti výše uvedenému rozsudku toto

o d v o l á n í

Odvolání směřuje do všech výroků napadeného rozsudku a žalovaný odůvodňuje odvolání následovně.

II.

Soud v odůvodnění uvedl, že se žalovaný k žalobě prakticky nevyjádřil do nařízeného ústního jednání. S tímto žalovaný nemůže **zcela zásadně souhlasit**. Jak vyplývá z čísla jednacího uvedeného u rozsudku, nejen žalovaný, ale také členové asociace výzkumu Konopí je lék, který žalovaný vede a kteří se cítili být jednáním žalobkyně poškozeni, se velmi obsírně vyjadřovali k dané věci, podávali návrhy, protinávrhy, zasílali svá vyjádření a **předkládali k věci důkazy**, které byly dle jejich názoru relevantní k předmětnému řízení. Poštou a datovou schránkou zasláné zmocnění žalovaného podepsané ode dne 10.10.2016 do dne 28.10.2018 zřizovateli Edukativní konopné kliniky ⁽¹⁾, kteří jsou členy asociace výzkumu, soud nevezal v potaz.

Důvodnost osobní roviny sporu mezi rektorem žalobkyně a žalovaným uvedení opírali o konkrétní ve spisu označené jednání rektora v letech 2015 – 2016. Jak je v spisu doloženo, po podání žaloby na podzim 2016 podal rektor univerzity (jménem žalobkyně) na žalovaného zjevně účelový **návrh na omezení svéprávnosti žalovaného, který soud pro nedůvodnost odmítl, aniž s žalovaným zahájil posuzovací řízení** ⁽²⁾. Z žalovaným doloženého posudku znaleckého ústavu PN Bohnice ze dne 12.12.2016 vyplynulo, že žalovaný čelil v letech 2012 – 2016 opakovaným nedůvodným pokusům o zbavení, později omezení svéprávnosti a

1 Otevřená společnost Ateliér ALF, z.s., IČ: 226 80 101, Odborná společnost Konopí je lék, z.s., IČ: 227 27 281 a Společnost sociální ekologie Art & Body Language Factory, z.s., IČ: 227 24 303, viz www.konopijelek.cz/o-nas/ (změny ode dne 20.12.2017)

2 Okresní soud v Prostějově, sp.zn. oNc 7044/2016

ustanovování ochranné léčby, včetně léčby ústavní, že jde v případě žalovaného o problém právní, nikoliv psychiatrický, že pěstování konopí je nechorobné a žalovaný jedná z přesvědčení a znalosti věci.

Žalovaný je přesvědčen, že se soud nevypořádal s argumenty žalovaného, kdy odůvodnění v této části je zcela **nepřesvědčivé, nepřiléhavé a vnitřně rozporné**.

Žalovaný opětovně namítá, že žalobkyně **nemá aktivní legitimaci**, kdy žalovaný připomíná vývoj kauzy vedoucí k žalobě a odkazuje na odvolání ze dne 20.12.2018, jež je podáno bez advokátního zastoupení.

Stručně ze spisu: Žalobkyně je první univerzita na světě, která ihned po druhé světové válce začala systematicky bádát a realizovat výzkum léčebných účinků konopí. Objevy olomouckých vědců tvoří klíčové milníky a odbornou páteř vědy o léčbě konopím. Žalovaný ⁽³⁾ je absolventem žalobkyně a několika českých a zahraničních postgraduálních vzdělávacích programů, stáží a konferencí. Na půdě žalobkyně žalovaný organizoval v letech 1996 – 2009 řadu mezinárodních konferencí a seminářů. Profesí adiktolog, zakladatel odborných programů a pracovišť, uzavřel žalovaný s žalobkyní v roce 1995 generální smlouvu o spolupráci ⁽⁴⁾. Pozitivní výsledky práce vzešlé ze spolupráce žalovaného s žalobkyní a Fakultní nemocnicí v Olomouci – zejména pak v oblasti smrtelných infekčních chorob nejčastěji u i.v. drogově závislých. ⁽⁵⁾ - jsou ve spisu doloženy vyjádřením relevantních autorit. Žalovaný od roku 2005 pracoval mimo Olomouc. Od roku 2008 dokládal úspěch a především vysokou bezpečnost léčby konopím u řady vážných a chronických chorob, včetně chorob smrtelných. Dnešní medicína si s řadou nemocí neví rady, nebo terapie probíhá za cenu drastických sekundárních následků. Za vzdělávání v léčbě konopím žalovaný roce 2009 obdržel cenu české vlády. V roce 2018 jako odborný editor připravil pro české vydání s kolegyní z asociace výzkumu Mgr. Radkou Káňovou Velkou knihu o léčbě konopím pro 21. století ⁽⁶⁾.

Žalovaný je od roku 2009 každoročně na příkaz soudu podrobován domovním prohlídkám a odsouzen za výrobu konopí, popř. se jej orgány činné v trestním řízení snaží zbavit svéprávnosti, nebo označovat za nepřičetného. Za výrobu konopí byl již celkem 10x obviněn.

Na svou obranu žalovaný podal více než 10 ústavních stížností ⁽⁷⁾. Ve prospěch žalovaného kromě nemocných a kolegů z výzkumu svědčili nebo do spisů svá vyjádření **doložili také tři emeritní rektori žalobkyně**. Emeritní rektor, prof. Mgr. Josef Jařab, jak je ve spisu doloženo, soudům v roce 2012 napsal, že s žalovaným orgány činné v trestním řízení jednají tak, jako jednala justice za dob komunismu, když se jej přes protesty znalců, rodiny a lékařů na podnět orgánů činných v trestním řízení snaží zbavit svéprávnosti. Právě těmito široce medializovanými řízeními s žalovaným, která jej veřejně poškozovala, žalobkyně odůvodnila omezení svéprávnosti žalovaného v roce 2016, což je ve spisu doloženo. Podpůrná vyjádření k osobě žalovaného zaslal soudům v letech 2010 – 2013 opakovaně primátor Olomouce Martin Novotný. Národní koordinátor ve věcech drog Mgr. Jindřich Vobořil v roce 2011 vydal osvědčení o vysoké odbornosti žalovaného. I tyto skutečnosti jsou součástí spisu.

Přesto je žalovaný za výrobu konopí k výzkumu a léčbě odsuzován **na základě** – dle názoru žalovaného – **vědomě účelového tvrzení, že konopí je prekurzor** (chemická látka k výrobě chemických drog). Je důvodné se domnívat, že jinak by české soudy nemohly členy výzkumu vedeného žalovaným **nikdy odsoudit** a spor by v souladu s čl. 267 SFEU soudil Soudní dvůr, čehož se žalovaný od roku 2010 marně domáhá ⁽⁸⁾. Lékaři včetně

3 www.konopijelek.cz/novinky/mgr-dusan-dvorak-vedouci-vyzkumu-konopi-je-lek/

4 <http://univerzita-palackeho.blogspot.com/2018/08/stanoviska-rektoru-univerzity-dalsi.html>

5 i.v. - intravenózní aplikace, tzn. užívání syntetických drog pomocí jehly a stříkačky, kdy při sdílení jehel mezi uživateli dochází k přenosu závažných infekčních chorob.

6 <https://kosmas.cz/knihy/252002/velka-kniha-o-lecbe-konopim-pro-21-stoleti/>

7 www.usoud.cz/uploads/media/SPR_US_281-18_INF.pdf

8 Citace ústavního soudu dne 13.4.2012, **sp.zn. II. US 664/12 z prvního trestního řízení žalovaného**: " ... (nejvyšší soud **sp.zn. 8 Tdo 1231/201**) objasnil, z jakých důvodů nepředložil Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí předběžnou otázku. Učinil totiž závěr, že zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, **není technickou normou**, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č.

soudního znalce soudům i policejnímu orgánu opakovaně doložili, že v důsledku zabránění ze strany policejního orgánu výzkumnického materiálu dochází k těžkým ublížením na zdraví členů výzkumu, včetně úmrtí. Podněty se však nikdo nikdy nezabývá, stejně tak žádostmi o policejní ochranu výzkumu podanými od roku 2009 členy asociace cca 15 x ⁽⁹⁾.

Jak je doloženo ve spisu, po řadě neúspěšných ústavních stížností se žalovaný v **roce 2015 obrátil na žalobkyni s žádostí o pomoc**. S odkazem na vše výše uvedené a doložení tolika marných dovolání a ústavních stížností žádal žalovaný vydání odborného stanoviska žalobkyně k netrestnosti léčby a výzkumu konopí a doložil tragické dopady prohibice. Je třeba připomenout, že řada ústavních a nejvyšších soudů od roku 2000 opakovaně označila nedostupnost konopí za porušení základních práv a legislativa řady zemí jde jednoznačně směrem k záměrům žalovaného zpřístupnit konopí lidem, vědě a národohospodářskému prospěchu. Přímo jen rektor vydání stanoviska odmítl a poslal žalovaného za advokáty, že jejich činnost on nebude suplovat. Toto žalovaný do spisu založil. Reputaci žalobkyně, potažmo rektora osobně, v této věci sama od sebe napravovala Přírodovědecká fakulta žalobkyně, která jako znalecký ústav vydala žalovanému stanovisko znaleckého ústavu, že konopí není prekursor ⁽¹⁰⁾. I tento důkaz je doložen ve spisu a **svědčí o korektních vztazích žalovaného s jednotlivými fakultami, pracovišti a odborníky žalobkyně**. Avšak ani tento znalecký posudek nevedl Ústavní soud ke změně stanoviska a ten trval dál na tvrzení, že konopí je prekursor a předběžné otázky ve věci výroby konopí Soudnímu dvoru nemusí dle čl. 267 SFEU Nejvyšší soud položit a nedošlo k porušení nadřazeného práva. Doložme proto v poznámce aktuální předběžnou otázku, které ve věci výroby konopí nedávno francouzský soud v trestním řízení položil Soudnímu dvoru, sp.zn. **C-663/18** ⁽¹¹⁾.

Dne 8.6. 2016 žalobkyně udělila předsedovi Ústavního soudu ČR **JUDr. Pavlu Rychetskému** nejvýznamnější cenu žalobkyně, **cenu Františka Palackého**.

Žalobkyně osobou rektora věděla, že předseda Ústavního soudu rovněž v trestních řízeních žalovaného označuje konopí za prekursor a opakovaně odmítá podat kárný podnět na soudce, kteří toto tvrdí. Žalovaný na tomto jednak demonstruje odbornou neznalost problematiky, kdy je tento závěr z podstaty zcela mylný až vadný a protože se jedná o předsedu Ústavního soudu ČR a zákon o prekurzorech drog tvrdí, že konopí je prekursor, vylučuje také právně, žalovaný se s tímto nemohl a nechtěl smířit. Vnímá udělení ceny jako výsměch vzdělanosti, o kterou by měla právě univerzita dbát. Žalovaný se snažil všemi možnými prostředky udělení ceny rozporovat a napadat. Když se žalovaný z kuloárů univerzity dozvěděl, **což žalobkyně odmítala sdělit dle infozákona, jak je doloženo ve spisu**, že byla cena předsedovi Ústavního soudu ČR udělena v rozporu s pravidly ceny, podal podnět policii a státnímu zastupitelství, že došlo ke zneužití veřejných prostředků, neboť cena je spojena s nemalou finanční částkou z rozpočtu obcí Neratovice a Hodslavice spojených s životem Františka Palackého. Jako všechny podněty žalovaného, byl i tento podnět odložen.

Žalobkyně, potažmo přímo rektor, na námítky žalovaného spojené s udělením ceny nikterak věcně nereagovala. Žalovaný žádal opakovaně o zrušení tohoto ocenění. Když se žalovaný dne 12.8.2016 oficiálně dle infozákona přímo osobě rektora dotazoval, **za jakých podmínek je možné odebrat předmětné ocenění JUDr. Pavlu Rychetskému**, rektor toto odmítl sdělit.

98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup **je vyloučen** již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran **zacházení s prekurzory** a pomocnými látkami vykonává **podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát**.“

9 www.konopijelek.cz/tiskove-zpravy/trestni-podnety-a-stanoviska-clenu-vyzkumu-zakonodarcum-justici-a-exekutive/

10 <http://univerzita-palackeho.blogspot.com/2018/10/znalecky-posudek-prirodovedecke-fakulty.html>

11 Soudnímu dvoru Evropské unie je předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článků 28, 29, 30 a 32 SFEU, nařízení č. 1307/2013 a č. 1308/2013, jakož i zásady volného pohybu zboží, přičemž je mu položena otázka, zda tato ustanovení a tyto předpisy musejí být vykládány v tom smyslu, že odchýlná ustanovení zavedená vyhláškou ze dne 22. srpna 1990 tím, že pěstování konopí, jeho průmyslové zpracování a jeho uvádění na trh omezují pouze na vlákna a semena, stanoví omezení, které není v souladu s právem Společenství [unijním právem].

V rozsudku vůbec není uvedena reakce žalobkyně, potažmo přímo rektora, na výše uvedenou žádost o informace. **Jedná se tedy o další podstatnou vadu napadeného rozsudku**, kdy se soud nevypořádal se všemi důkazy a rozsudek není řádně odůvodněný. Právě z provedeného důkazu byla patrna **jednoznačná arogantní reakce žalobkyně na požadavek žalovaného**. Protože se jednalo o reakci samotného rektora, který bezdůvodně a neoprávněně nesdělil požadované informace, žalovaný přistoupil k vyhotovení a odeslání předmětného mailu, který se stal důvodem k podání žaloby.

Z časové posloupnosti a doložených důkazů jednoznačně vyplývá, že email žalovaného s inkriminovaným výrokiem „**na Univerzitě Palackého řadí bolševici v plné síle**“ je a jen reakcí žalovaného na předcházející odmítavé sdělení, jak uvedenou cenu předsedovi Ústavního soudu odebrat, pod kterým byl uveden rektor Univerzity Palackého v Olomouci.

Je tedy jednoznačné, že i dle obsahu předmětného mailu, žalovaný svým vyjádřením napadal hlavně rektora, jako osobu samotnou, za jeho postup, který obrazně přirovnal praktikám, které se děly před rokem 1989.

Skutečnost, že se jednalo o osobní rovinu mezi žalovaným a rektorem, vyplývá i z následného již uvedeného jednání rektora, který inicioval postup, že **žalobkyně podala svým jménem - avšak na pokyn a příkaz rektora – účelový návrh na omezení svéprávnosti žalovaného.**

Psychiatrize „problémových osob“ a jejich veřejná dehonestace byly před rokem 1989 zcela běžně používány. Tato skutečnost názorně ilustruje právě namítanou osobní rovinu sporu mezi žalovaným a rektorem, neboť takovéto počínání je zcela výjimečné a je otázkou, zda by jiná univerzita takto proti někomu jednala či měla vůbec právní zájem na podobném postupu, neboť jde o postup vysoce nestandardní.

Závěr soudu je dle názoru žalovaného účelový, protože nebyly provedeny a byly opomíjeny veškeré důkazy, stěžejní důkaz je neodůvodněn a tudíž opomenut a z odůvodnění plyne, že soud hodnotil veškeré důkazy výlučně pouze proti žalovanému.

III.

Žalovaný dále namítal, že navrhovaný petit, zvláště ve výroku I. je zcela nekomfortní s Listinou základních práv a svobod. Z návrhu petitu, který soud označil jako za vyhovující, však vyplývá, že žalovanému zakazuje jakoukoliv komunikaci na toto téma.

Žalovaný je drastickým způsobem omezen ve svém projevu, ač svobodu projevu Listina základních práv a svobod uznává. Žalovaný si je vědom, že svoboda projevu neplatí absolutně a má své mantinely, avšak opačně orgán státní moci nemůže občanům zakazovat vyjadřovat vlastní názory například v rodinném kruhu nebo přáteli. Z vydaného petitu však tento zákaz pro žalovaného zcela vyplývá.

Pokud se má žalovaný zdržet budoucího šíření zpráv, jejichž obsahem je předmětná věta, a to při verbální komunikaci interpersonální či pomocí datových zpráv, pošty či prostřednictvím SMS, je tento zásah **zcela za možnými mantinely svobody projevu**. Z výše uvedeného výroku tedy vyplývá, že žalovaný nesmí nikdy nikomu poslat SMS s tímto obsahem, nesmí nikdy nikomu říct sdělení s tímto obsahem či někomu například poslat soukromý dopis s předmětným obsahem.

Žalovaný opakovaně upozorňoval, že navrhovaný petit je proti zásadám a jednotlivým právům uvedeným v Listině základních práv a svobod. Je nepřijatelné, aby takový zásah sám stanovil soud v zemi, která vyznává demokratické lidskoprávní hodnoty. Ba právě naopak, **pokud by soud zakazoval jednotlivci tímto způsobem se zdržet nějaké obsahu i v soukromé sféře, což je z výroku rozsudku zcela patrné, byl by to právě návrat do doby, na kterou žalovaný upozornil.**

Žalovaný je tedy přesvědčen, že už jen samotný návrh petitu ze strany žalobkyně a výrok I. vydaný soudem je zcela odporující právě Listině základních práv a svobod, jakož i dalším zásadám demokratického státu, ke kterým se Česká republika hlásí a nemůže mít takový zásah do práv žalovaného oporu ve výroku soudu.

IV.

Žalovaný dále uváděl, že samotný výrok „**Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle**“ nemohl naplnit jednak skutkovou podstatu v ustanovení § 135 odst. 1 občanského zákoníku a jednak ustanovení § 135 odst. 2 občanského zákoníku. Žalovaný je přesvědčen, že zasláný e-mail několika osobám a médiím nemohl zpochybnit právo žalobkyně k názvu, či žalobkyně nemohla utrpět újmu pro neoprávněný zásah do jejího práva či nějaká taková újma hrozila. Žalobkyně ve své žalobě tvrdila, že může dojít k snížení počtu přihlášek ke studiu, či žalobkyně bude zpochybňována na akademické půdě a jinak. Jednalo se však o hypotetické skutečnosti, které se nikdy nemohly naplnit. Je tedy všeobecně dáno, že žalovaný svým výrokem nikterak nepoškodil název žalobkyně, či že by v důsledku výroku žalovaného žalobkyně utrpěla či mohla utrpět újmu.

Žalovaný je dále přesvědčen, že nikterak nezasahoval do pověsti žalobkyně nebo soukromí. Žalovaný opětovně zdůrazňuje, že jeho prohlášení byla reakce na jednání přímo osoby rektora, se kterým měl názorový střet na udílení ceny v rovině osobní. Žalovaný reagoval na reakci rektora, kdy se žalovaný dožadoval informací. Ze samotného obsahu mailu dále vyplývá, že byl adresován již zesnulému právníkovi žalobkyně, který byl přítelem žalovaného a členem dozorčí rady odborné společnosti Konopí je lék, z.s., kdy si žalovaný touto formou „do nebe“ stěžoval na počínání rektora a toto jeho jednání zesnulému připomínal jako přístup před rokem 1989.

I podle judikatury Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 608/2007, ze dne 29.11.2007, je potřeba nejprve zkoumat přiměřenosti konkrétního výroku, je třeba předně odlišit, zda se jedná o skutkové tvrzení nebo hodnotící soud, neboť podmínky kladené na přípustnost každé ze z těchto kategorií liší. Hodnotící soud vyjadřuje subjektivní názor svého autora, který k danému faktu zaujímá určitý postoj tak, že jej hodnotí z hlediska správnosti a přijatelnosti, a to na základě vlastních (subjektivních) kritérií. Hodnotící soud proto nelze jakkoli dokazovat, je však nutné, zda se zakládá na pravdivé informaci, zda jeho prezentace je přiměřená a zda zásah do osobnostních práv je nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky, tzn., zda primárním cílem není hanobení a zneuctění dané osoby.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že tvrzení žalovaného je jednoznačně hodnotící soud. A jak žalovaný poukazuje, jeho tvrzení vyšlo právě z postoje a přístupu rektora, který neoprávněně odmítl sdělit požadované informace a z důvodu osobní nevraživosti žalovaného odbyl předmětným mailem. Následně tedy žalovaný učinil vytvoření předmětného mailu. Je tedy jednoznačné, že žalovaný nechtěl zasáhnout či zneuctit žalobkyni, pouze upozornil na přístup rektora, kdy i právě přiložil k mailu celou předchozí komunikaci.

Obdobně se vyjádřil Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí ze dne 29.11.2007, sp. zn. 30 Cdo 1174/2007, kdy bylo uvedeno mj., že k otázce pravdivosti uveřejněných údajů se vyslovil i Ústavní soud v nálezu sp. zn. I. ÚS 156/99, podle něhož k zásahu do práva na ochranu osobnosti sice zásadně může dojít i objektivně, tedy s vyloučením zavinění narušitele práva, nicméně každé zveřejnění nepravdivého údaje nemusí automaticky znamenat neoprávněný zásah do osobnostních práv.

Dále bylo uvedeno, že měřítko posouzení skutkových tvrzení a hodnotících soudů jsou však v jejich případech mnohem měkčí ve prospěch původců těchto výroků. Je to dáno skutečností, že osoba vstoupivše na veřejnou scénu musí počítat s tím, že jakožto osoba veřejně známá bude pod drobnohledem veřejnosti, která se zajímá o její jak profesní, tak i soukromý život, a současně jej hodnotí, zvláště, jedná-li se o osobu, která spravuje veřejné záležitosti.

Z výše uvedeného tedy jednoznačně dále vyplývá, že žalobkyně, Univerzita Palackého v Olomouci, tedy veřejná instituce, **musí snášet vyšší míru veřejné kritiky**. Zvláště v důsledku určitého rozhodnutí se tato míra logicky musí zvyšovat. Žalovaný svým výrokem, který nepřesáhl žádnou vyšší míru, nikterak nezasáhl do sféry žalobkyně, tedy nezpůsobil žalobkyni či třetí osobě žádnou újmu.

V.

Na základě výše uvedeného, žalovaný navrhuje, ať napadený rozsudek odvolací soud změní tak, že se žaloba zamítá a přizná právnímu zástupci žalovaného náhradu nákladů tohoto řízení, popřípadě ať věc vrátí soudu I. stupně k novému projednání.

Mgr. Dušan Dvořák